

د افغانستان سوېل ختیځ ځنګل لرونکي ولایتونه؛ خوست پکتیا او پکتیکا

دهقان (بزگر) اوونیزه / نورالله پتمن

په هېواد کې د ځنګلونو پراخوالي د خدای پاک له لویو نعمتونو څخه شمیرل کېږي، چې د هسکو غرونو بڼکلا د همدې ځنګلونو منندوی ده. که ځنګلونه نه وای چاپیریال به بدرنگه او وران بڼکارېده، په وچو دښتو اوبیابانو هیڅ درد نه دواه کېږي. داچې له یوه پلوه زرغوني سیمې او شنه بڼونه چاپیریال بڼایسته کوي، له بله پلوه د انسان د ښه ژوند تضمین هم کوي. هغه څه، چې د چاپیریال د ککړتیا په راکمولو او له منځه وړلو کې مرسته کوي یوازې زرغوني سیمې، بڼونه او ځنګلونه دي له بده مرغه تر کومه چې انسان په سایڼسي تکنالوژۍ او نورو علومو کې وړاندې تګ کړی او خپل ژوند کې یې بدلون راوستی د خپل تمدن د اړتیاو د پوره کولو لپاره یې د ځنګلونو په بې رحمانه ډول د پرېکولو څخه هم ډډه نه ده کړې، چې تر ټولو ناوړه پایله یې د ککړ چاپیریال رامنځ ته کول دي.

ځنګلونه له یوه پلوه چاپیریال پاک ساتي، د سپلابونو مخه نیسي او د وحشي ژوو کورونه په خپله غیر کې لري او د بل پلوه د طبي بوټو په وده او نمو کې مهم رول لوبوي او هم زموږ لپاره پاکه او تازه هوا برابروي. همدا راز ځنګلونه د ژوند ارزښت لرونکي اړتیاوې هم برابره وي، چې په گڼو برخو لکه د سون لرگیو، ودانیزو چارو، د مېوو او نورو فرعي محصولاتو په توګه ترې کار اخېستل کېږي، چې دا ټول د انسانانو او وحشي حیواناتو د ژوند کولو لپاره خورا اړین دي.

ځنګلونه د وخت په تېرېدو سره خپل ارزښت زیاتوي او ورځ تر بلې پراختیا مومي که څه هم له ځنګلونو څخه د تکنالوژۍ په پرمختګ سره ډېره ګټه اخېستل کېږي نو په ځنګ کې یې د ډېرښت لپاره له داسې لارو چارو څخه کار اخېستل کېږي چې په کم وخت کې یې د احیا لپاره زیات شرایط برابريږي چې دا خورا ټولنیز او اقتصادي ارزښت هم لري. د افغانستان ډېر ولایتونه خوست، پکتیا، پکتیکا، کونړ، نورستان، ننګرهار، لغمان، سمنګان او نور ګڼ شمیر ځنګلونه او غرنیزې سیمې لري، چې هر ولایت او سیمه یې خپلې ارزښتناکې مېوې لکه جلغوزي، چهارمغز، بادام او نور طبي بوټي او پیداوړ لري، چې د هېواد د خلکو په ورځیني ژوند یې ښه اغېزه کړې ده.

د پورتنیو یادو ولایتونو له پلېخوست، پکتیا او پکتیکا د افغانستان په سوېل ختیځ کې پراته غرنی ولایتونه دي، چې د هېواد نورو ولایتونو ته په کتو ډېر طبیعي ځنګلونه، مشهورې مېوې، طبي بوټي او سابه لري. یاد ولایتونه د چهارمغزو او جلغوزیو له پلوه هم په ځان بسیا دي، چې هر کال ترې په زرګونه متریک ټنه جلغوزي، غوزان، بادام او نورې ګڼې مېوې د خلکو په همکارۍ د بېلابېلو ولسوالیو څخه راټولې او د پېر او پلور لپاره بازارونو ته وړاندې کېږي. خوست د هغو ولایتونو په ډله کې ده، چې د بېلابېلو کرنیزو توکو د کرکېلې لپاره مناسبه هوا لري په دې ولایت کې ګڼې مېوې او نور ډول ډول کرنیز توکي کرل کېږي، چې هر یو یې ښه پایله ورکوي.

د خوست د کرنې، اوبولګولو او مالدارۍ ریاست د چارواکو په وینا په خوست ولایت کې شاوخوا ۱۸ زر او ۲۲۰ هکتاره ځنګلونه شتون لري، چې په کې جلغوزي، چهارمغز، نښتر، څپړی زیتون او ګڼې نورې مېوې لرونکي او بې مېوې ځنګلونه شامل دي.

د یادو ځنګلونو د بیا رغونې او پراختیا په برخه کې په خوست ولایت کې د ۳۶۰ کورنیو قوریو پروژه هم په لاره اچول شوي ده، چې له دې لارې به راتلونکي کال شاوخوا دوه میلیونه او ۱۶۰ زره نیالګي چمتو او پنځه زره هکتاره ځنګلونه به ورباندې بیا ورغول شي. د ځنګلونو د بیا رغونې ترڅنګ، کارموندنه او د ځنګل لرونکو اقتصادي ودې ته زمینه برابرو د یادو قوریو نورې ګڼې دي.

د خوست تر څنګ پکتیا هم هغه ولایت دی، چې ګڼو ځنګلونو، څرخایونو او غرنیزې شني سیمې یې، په بڼکلا کې خورا ښه بدلون راوستی دی، چې په دې ورستیو کالونو کې ورته ډېره پاملرنه هم شوي ده. د پکتیا ولایت د کرنې، اوبولګولو او مالدارۍ ریاست د مالومات له مخې پکتیا ۱۰۷ زر او ۲۲۰ هکتاره ځنګلونه لري، چې د پکتیا ۲۰ سلنه جوړوي. د دغو ځنګلونو ډېره برخه یې جلغوزي، څپړی، اوبښتي، بڼون او غوزان دي.

د پکتیا د کرنې ریاست په وینا د ځنګلونو د پراختیا، بیا رغونې او ساتنې لپاره د دغه ولایت په اوو ولسوالیو شواک، احمدابا، سید کرم، ګرده څپړی، ځمکنیو، ځاځي اریوب او جاني خېلو کې د جلغوزیو او چهارمغزو ۴۲۵ کورني قوریې هم په کروندګرو او خلکو وپشلي، چې له وخت سره سم به یې سمې ته ولېږدوي، دوی د جوړو شویو قوریو پایله ښه بولي او هیله ښيي چې له دې لارې به په سیمه کې پاتې سیمې هم زرغونې شي.

احمدابا، سيد كرم او دندو پټان هغه ولسوالۍ دى چې د ځنگلونو د بيارغونې لپاره پكې ۷۰ زره د غوزانو نيالگي هم اېښودل شوي دي، چې دا لړۍ به په راتلونكې كې نورو ولسواليو ته هم وغځوي.

د خوست او پكتيا ولايتونو ته څېرمه پكتيكا هم هغه ولايت دى، چې د ځنگلونو پراخوالي يې شاوخوا ۳۵۴ زره او ۴۰ هكتارو ته راسيږي، چې د ټول ولايت څه باندې ۱۵ سلنه جوړه وي، چې ډېرى ځنگلونه يې پلن پاني او ستن پاني دي لكه جلعوزي، لمنځ، نښتر، سرب، څېرى او چهارمغز.

د پكتيكا د كرنې رياست په وينا ياد رياست په دې ولايت كې د ځنگلونو د پراختيا، بيارغونې او خونديتوب په پار هلي ځلي كړي، چې د دې ولايت په پنځو ولسواليو كې ۳۵۶ كورني قوربي جوړي شوي دي، چې تر ۶۰۰ پورې نيالگي پكې تر روزني لاندې دي، چې له وخت سره سم به يې سمې ته ولېږدوي، دوى د جوړو شويو قوربو پايله ښه بولي او هيله ښيي چې له دې لارې به له ځنگلونو څخه پاتې سيمي هم زرغونې شي.

همدا راز په خوست، پكتيا او پكتيكا ولايتونو كې د ځنگلونو د قانون په اساس د لومړي ځل لپار د ځنگلونو د ساتنې، پراختيا، بيارغونې او د ښې گټې د تر لاسه كولو لپاره گڼو مديريتي ټولنو ته په بېلابېلو ولسواليو كې د مديريتي پلان له مخې د كرنې، اوبولگولو او مالدارۍ وزارت له خوا په رسمي توگه د كاري فعاليت جوازليكونه هم وركړل شوي؛ چې د شوي تړون او ټولنو له مخې به ولسونه په دغه ولايتونو كې ځنگلونو او د وركړل شويو كورنيو قوربو د روزني او څارني دنده په غاړه لري.

د كرنې، اوبولگولو او مالداري وزارت د ځنگلونو د بيارغونې، پراختيا او ساتنې لپاره هڅې پيل كړي دي، چې په دې وروستيو كې د خوست او پكتيا ولايتونو د ځنگلونو د ساتنې او پراختيا په پار يو لړ قومي تړونونه هم لاسليك شوي دي، چې په دې سره به د قومي مشرانو او ولسونو په همكارۍ به د ځنگلونو د بيارغونې او پراختيا چارې ترسره او د ځنگلونو د پرېكېدو مخه نيول كيري.